

"een zoldertje met los liggende planken"

Die lerares was maar een paar jaar ouder dan ik, daar ging ik vaak mee op stap naar achterafknijpjes want de dame lustte wel een stevige keil. Net als ik. Ze was na een paar liter alcohol een verwilderd renpaard dat leefde op gauloises, drank, drugs, sex, pokeren en pizzas en dan slingerde ze iedereen van haar rug af als je er op klom of even aan haar tieten zat en onder haar rok als ondertafel grot onderzoeker en zich dan alleen voor iemand seksjuweel in wilde in spannen als ze een mudje chips en bier kreeg. En dan bedoel ik een Amsterdamse mud dat is ongeveer zeventig kilo in een jute kolen zak.

Ik spande haar dan als ze stomdronken was als Master First Degree na het café bezoek voor mijn hondenkar in d'r nakendje en met dat karretje dat over de zandweg reed klakkerde en jakkerde ik dan als kunstenaar vervolgens naar de ochtend dienst in een gereformeerde gemeente waar de ruif der genade nog niet voor over hing maar hemel en hel werd gepredikt via de dreigend etale des Kanaäns waar een enorme behoefte aan is onder masochisten, die de fijn gristelijke woordzweep willen voelen. De kerkganger wil door meneer de dominee drie uur lang verbaal de grond in worden geheid om er weer een week tegen aan te kunnen. Onderweg kreeg ze stevig met de zweep, hetgeen ze als beroeps maschiste heerlijk vond, dan liep ze nog harder en begon vrolijk te blaffen. Heerlijk gewoon!

Tijdens die donderpreek werd er meestal gepreekt tegen de alcohol, het roken, de vrije sex, marihuana, pop muziek en de bioscoop, maar dan liet ik haar vol gieten door de oudsten en diakenen en daarna als dronken paard gewoon buiten staan bij de kerkdeur, daar had ik veel succes mee. Op die hondenkar had ik geschilderd «de heerlijke hoer van Babylon » (zie De Bijbel) dat was zij dus en voor een meier mochten de kerkgangers na afloop van de dienst een ritje maken. Eigenlijk pooierde ik haar dus in feite uit, maar dat vond ze prima als dronken paard. Leer mij de leuke vrouwtjes kennen ! Hahahaha !

Onze kunstariest verontschuldigt zich na dit exposé en verdwijnt door een nog niet eerder door mij opgemerkte geheime deur in de gemetselde muur die zijn park om ringt, teneinde aan de andere kant al wild plassend zijn berstens volle blaas te ledigen zonder na afloop zijn handen te wassen. Hoeveel malen per dag moeten de aanwezige gasten naar het gezeik van onze kunstariest luisteren als hij de gouden waterval klaterend laat vallen in het struweel ? Is hij de man van de Golden Shower of het Gulden Schot ?

Hulde voor de man die lulde, denk ik bij mijzelf. Zal ik het hem vragen of toch maar niet ? Ik aarzel. Nee, toch maar niet. Je weet het maar nooit !

Mooie gelegenheid om U er eens aan te herinneren dat hij de schrijver is van het meest verkochte boek aller tijden in Holland : Met jouw waldhoorn tussen mijn alpen en Waar Tirolers stoeien gaan de Alpen gloeien.

Geschreven op een zoldertje met los liggen de planken gedurende de Grote Oorlog, een boek dat geëvolueerd is tot de seksjuwelen Bijbel van de naoorlogse jongeren. In die oorlog konden de mensen maar twee dingen doen : neuken, nog eens neuken en elkaar voorlezen uit de fabels van La Fontaine, daar na weer neuken of ganzeborden en Mens erger je nieten. Strip poker. Uit ouwe fietsbanden maakten ze condooms. oorlog brengt een enorm stuk creativiteit in de mensheid naar boven.

Dat clandestien gedrukte boek bij de Vrolijke Vrijbuiterspors vloog dus van de persen af met de vaart van een tiet op wonderolie. Het boek was op de zwarte markt door zwarthandelaren voor astronomische bedragen verkocht en ik had nog steeds geen rooie cent gevangen.

